

Spørgsmaalet om, hvor vidt den, der optræder med Paastand paa Godsets Udløbering, er tilstrækkeligt legitimeret, afgøres, for saa vidt Statens Forstrande angaar, af Amtmanden, og for saa vidt Godset er hjærget paa privat Forstrand, ved Forhandling mellem Forstrandsejeren og Kellamanten. Er fuldt Bevis for Ejersens Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Justitsministeriet, for Statens Forstrandes Vedkommende efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen satte Frist er udløbet, samtykke i, at Godset udleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn overensstemmende med Amtmandens Opførelse (§ 13). Saadant Samtykke kan endog før Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod behørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettiget Krav maatte fremkomme.

Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene ved Søgmaal henholdsvis mod Finansministeren eller den private Forstrandsejer.

§ 13.

Melder Ejeren sig ikke inden Udløbet af den i Bekendtgørelsen satte Frist, tilfalder det bjærgeede efter Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn Forstrandsejeren. Bjærgerne have Valget mellem som Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahvile dem som en Del af selve Bjærgningsarbejdet, eller at faa Bjærgelønnen fastsat efter Reglerne i Søløvens Kap. 9. I sidste Fald bliver, hvor Forstrandsretten tilhører Staten, Amtmanden at stævne paa det offentliges Begne.

Salget af Godset sker efter Reglerne i § 11; dog kunne den private Forstrandsejer og Bjærgerne enes om at afholde Omkostningerne og derefter dele Godset. For Statens Forstrandes Vedkommende skal det, saafremt Bjærgerne vælge i Bjærgeløn at faa udbetalt en Tredjedel, fremdeles som hidtil staa dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Taksation af uvillige af Retten paa deres Befordring udmeldte Mænd, for saa vidt Politimesteren finder, at en hertil sigtende Deling af det bjærgeede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.

Omkostningernes Fordeling mellem Bjærgerne og Forstrandsejer afgøres af Amtmanden. Kunne Bjærgerne ikke enes om Bjærgelønnenes Fordeling, forholdes efter Søløvens § 228.

§ 14.

Bjærgeres forulykket Stib eller Gods i aaben Sø, uden at der medfølger nogen, som lovligt repræsenterer Ejeren, skal Bjærgeren, saa snart han har bragt det bjærgeede i Land eller i Havn her i Riget, straks gøre Anmeldelse derom til nærmeste Toldfunktionær saavel som til Politiet og overgive Godset til dette eller, for saa vidt det er enkeltvis bjærgeede Stykker Braggods, til Strandfogden, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit foreskrevne Regler, saaledes at det bjærgeede med Fradrag af Omkostninger og Bjærgeløn, hvis ingen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen. Den i § 13, Stykke 1 omhandlede Stævning bliver at rette mod Amtmanden i det Amt, til hvilket det bjærgeede er indbragt.

Enkeltvis i Søen bjærgeede Stykker Braggods, hvis Værdi efter Politimesterens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjærgeren. Er det bjærgeede af større Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjærgerne det, naar Omstændighederne findes at tale derfor.